

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-327/13

**Burgo Group SpA
prieš
Illochroma SA
ir
Jérôme Theetten**

(Cour d'appel de Bruxelles prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose — Bankroto bylos — Sąvoka „įmonė“ — Bendrovių grupė — Įmonė — Teisė iškelti šalutinę bankroto bylą — Kriterijai — Asmuo, galintis prašyti iškelti šalutinę bankroto bylą“

Santrauka – 2014 m. rugsėjo 4 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas

1. *Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose — Bankroto bylos — Reglamentas Nr. 1346/2000 — Tarptautinė jurisdikcija iškelti bankroto bylą — Šalutinė byla — Skolininkas, turintis įmonę valstybės narės, kurioje yra jo registruota buveinė, teritorijoje — Įmonės sąvoka — Teisinį subjektiškumą turinti įmonė — Įtraukimas — Kriterijai*

(Tarybos reglamento Nr. 1346/2000 2 straipsnio h punktas ir 3 straipsnio 2 dalis)

2. *Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose — Bankroto bylos — Reglamentas Nr. 1346/2000 — Tarptautinė jurisdikcija iškelti bankroto bylą — Šalutinė byla — Asmenys, galintys prašyti iškelti šalutinę bankroto bylą — Vertinimas pagal nacionalinę teisę — Apsiribojimas tik kreditoriais, kurie turi gyvenamąją vietą ar registruotą buveinę valstybėje narėje, kurios teritorijoje yra nagrinėjama įmonė, ar tik kreditoriais, kurių reikalavimai kyla iš šios įmonės veiklos — Nepriimtinumai*

(Tarybos reglamento Nr. 1346/2000 29 straipsnio b punktas)

3. *Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose — Bankroto bylos — Reglamentas Nr. 1346/2000 — Tarptautinė jurisdikcija iškelti bankroto bylą — Šalutinė byla — Pagrindinės likvidavimo bylos šalutinės bylos iškėlimas — Atsižvelgimas į reikalingumo kriterijus — Nacionalinės teisės taikymas — Sąlygos*

(Tarybos reglamentas Nr. 1346/2000)

1. Reglamento Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų 3 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad likviduojant bendrovę valstybėje narėje, kitoje nei jos registruotos buveinės valstybė narė, šiai bendrovei taip pat gali būti iškelta šalutinė byla kitoje valstybėje narėje, kurioje ji turi registruotą buveinę ir kurioje jai suteiktas teisinis subjektiškumas.

Iš tiesų, Reglamento Nr. 1346/2000 2 straipsnio h punktu neatmetama galimybė, kad įmonė, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą, gali turėti teisinį subjektiškumą ir būti valstybėje narėje, kurioje ši bendrovė turi registruotą buveinę, su sąlyga, kad ji atitinka šioje nuostatoje nustatytus kriterijus.

Kita vertus, jei sąvoką „įmonė“ reikia aiškinti taip, kad ji negali apimti bendrovės skolininkės veiklos vietas, t. y. vietas, kuri aiškiai atitinka reglamento 2 straipsnio h punkte nustatytus kriterijus ir yra valstybės narės, kurioje yra šios bendrovės registruota buveinė, teritorijoje, vietiniams interesams, įskaitant ir šioje valstybėje narėje įsisteigusių kreditorių interesus, nebus taikoma šio reglamento apsauga iškeliant šalutinę bylą šioje valstybėje narėje. Galiausiai dėl tokio aiškinimo valstybėje narėje, kurioje bendrovė skolininkė turi registruotą buveinę, įsisteigę kreditoriai gali būti diskriminuojami, palyginti su, pirma, kreditoriais, įsisteigusiais kitose valstybėse narėse, kuriose, atsižvelgus į atvejį, yra kitos skolininkės įmonės.

(žr. 32, 35, 38, 39 punktus, rezoliucinės dalies 1 punktą)

2. Reglamento Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų 29 straipsnio b punktą reikia aiškinti taip, kad klausimą, kuris asmuo ar institucija turi teisę pateikti pareiškimą dėl šalutinės bylos iškėlimo, reikia vertinti remiantis nacionaline valstybės narės, kurios teritorijoje prašoma iškelti šią bylą, teise. Tačiau teisės pateikti pareiškimą iškelti šalutinę bylą negalima suteikti tik kreditoriams, kurie turi gyvenamąją vietą ar registruotą buveinę valstybėje narėje, kurios teritorijoje yra nagrinėjama įmonė, ar tik kreditoriams, kurių reikalavimai kyla iš šios įmonės veiklos.

Iš tiesų, valstybės narės, priimdamos nacionalines nuostatas, reglamentuojančias, kuris asmuo gali pateikti pareiškimą iškelti šalutinę bylą, privalėjo rūpintis, kad būtų užtikrintas reglamento veiksmingumas, atsižvelgiant į juo siekiamą tikslą. Tačiau, viena vertus, reglamento nuostatos, susijusios su kreditoriaus teise pateikti pareiškimą iškelti šalutinę bylą, be kita ko, yra skirtos universaliam valstybės narės, kurios teritorijoje iškelta pagrindinė byla, teisės poveikiui sušvelninti, leidžiant tam tikromis sąlygomis iškelti šalutines bylas, kad būtų apsaugoti įvairūs interesai, įskaitant vietinius interesus.

Kita vertus, reglamente daromas aiškus skirtumas tarp teritorinių bylų, iškeltų prieš pagrindinę bylą, ir šalutinių bylų. Tačiau vien pirmųjų bylų atveju teisė pateikti pareiškimą jas iškelti suteikiama tik kreditoriams, kurių nuolatinė gyvenamoji vieta, įprasta gyvenamoji vieta ar registruota buveinė yra valstybėje narėje, kurios teritorijoje yra nagrinėjama įmonė, arba kurių reikalavimai kyla iš šios įmonės veiklos. Iš to matyti, *a contrario*, kad šie ribojimai netaikomi šalutinėms byloms.

Galiausiai, galimas teisės pateikti pareiškimą iškelti šalutinę bylą suteikimas vien vietiniams kreditoriams yra netiesioginė diskriminacija, pagrįsta pilietybe, kuri neturėtų būti pateisinta.

(žr. 46–51 punktus, rezoliucinės dalies 2 punktą)

3. Reglamentą Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų reikia aiškinti taip, kad dėl to, jog pagrindinė byla yra likvidavimo byla, tai, ar pareiškimą iškelti šalutinę bylą nagrinėjantis teismas turi atsižvelgti į reikalingumo kriterijus, reglamentuoja valstybės narės, kurios teritorijoje prašoma iškelti šią bylą, nacionalinė teisė. Nustatydamas sąlygas šalutinei bylai iškelti valstybės narės turi laikytis Sąjungos teisės ir, be kita ko, jos bendrųjų principų ir Reglamento Nr. 1346/2000 nuostatų.

Be to, pareiškimą iškelti šalutinę bylą gavęs teismas, taikydamas nacionalinę teisę, turi atsižvelgti į galimybės iškelti tokią bylą tikslus.

Galiausiai šalutinę bylą iškėlęs teismas turi atsižvelgti į pagrindinės bylos tikslus ir reglamento sistemą tam, kad būtų laikomasi lojalaus bendradarbiavimo principo.

(žr. 65–67 punktus, rezoliucinės dalies 3 punktą)